

Straffebestemmelser ville sige, jo strængere Straffene ere, jo mindre betyde de, og jo værre gaar det. Man vil ikke have Tillid til, at Domstolene ere saa overnaturlige og overmenneskelige, at de kunne sætte sig ud derover. Jo, man vil dog sige en Ting, man vil nemlig spørge: hvorledes staa Danmark med Hensyn til Garantien og Sikkerheden i Sammenligning med alle de andre Lande, der indføre hos os, og det vil være det Afgjørende. Man vil sige, lad os sammenligne Forholdene i Danmark med de andre Lande og undersøge, hvilken Udsigt Danmark har til at fikke os rent Smør. Man vil sammenligne Lovgivningen i de forskjellige Lande, og Resultatet er da, at man vil se, at de konkurrerende Lande, Rusland, Tyskland og Kanada give langt bedre Garantier end vi, ja at vi i Virkeligheden ingen Garantier give; thi en Garantier, som ikke bestaar i Udbet end i en effektiv Omsætningskontrol, blot med strængere Straffe, er i Følge Sagens Natur af ringe Betydning. Er der Noget, der er vanskeligt, saa er det en effektiv Toldkontrol, thi det er ikke alene Smugleriet, den skal holde borte, det er ikke alene de aabenbare, direkte Brud af Toldlinien, den skal berge, men det er naturligvis ogsaa de falske Mærker og den gale Indpakning, fordi Opdagelsen er saa vanskelig, og fordi der er saa grumme lidt Tid til at foretage Undersøgelse. Men det Afgjørende er slet ikke det; det, der er det Afgjørende, er det slette Renomme, vi faae paa det engelske Marked, naar det ved Sammenligninger viser sig, at vi naar der skal gøres Noget i denne Sag, gøre mindre, end vore Konkurrenter. Vi maa nemlig ikke indbilde os, at vi ere et saa grundfæstet velrenommeret Smørland, at vi ganske rolig kunne lægge Hænderne i Skødet og se til. Medens de andre Exportlande anstrænge sig for gennem en stærket Lovgivning at give Garantier, nøies vi med at tage saadanne Bestemmelser op i vor Lovgivning, som i Almindelighed kun Importlande gjøre. Man vil sige, at Frankrig og Holland have ikke saadanne Bestemmelser. Holland tror jeg nu, at vi ligefrem kunne slaa en Streg over. Det er bekjendt, at Hollands Smørudførelse er sunken ned til nogle faa Millioner Pund, og at det væsentlig er Butterine, der udføres fra Holland. At Holland ingen Rolle spiller, er en Selvfølge, Landets Hovedproduktion er jo Margarin og det udfører langt, langt mere Margarin, end Smør; et saadant Land kan selvfølgelig ikke blive nogen Maalestok. Saa er der Frankrig. Frankrig exporterer til England i det Væsentlige usaltet, først Smør, der udføres fra Nordfrankrig,

hvorfra det over Kanalen gaar til England, og sendes med hurtig Befordring helt op i Landet. Men det usaltede, første Smør frigter ikke Butterinen, fordi det ikke kan forveksles dermed, det er en Umulighed, det er garanteret mod enhver Mistanke i saa Henseende. Nei, det eneste Land, vi kunne nævne, er ganske vist Frankrig, men det producerer ikke vor Vare. Hvad vi producere er salt Smør, og det har ikke kunnet lykkes os at konkurrere med det første, franske Smør. Jeg tvivler oven i Kjøbet paa, at det nogenstunde vil lykkes os at fremstille det første Smør i Danmark paa en saadan Maade, at det danner det væsmagende, værdifulde Produkt, som det, der produceres i Nordfrankrig. Det veed Enhver, der kender lidt til Smørproduktionen. Hvad vi konkurrere med, er salt Smør, og det kommer kun fra Lande, der give bedre Garantier for Værens Renhed end vi. Og saa tror man, at vi kunne beholde vort Renomme! Det tror jeg ikke, og navnlig tror jeg, at vi ikke skulle undervurdere den kanadiske Konkurrence. Jeg veed, man vil sige, at det ligger langt borte, men Dampskibsarten paa Amerika bliver jo i den Grad forceret i den senere Tid, at jeg endogsaa har faaet en Meddelelse om, at en Partet har gjort Rejsen paa 5 Dage derover. Selv om nu dette er et usædvanlig heldigt Tilfælde, maa de Herrer dog erindre, at man nu kan anvende Ssaffjølning, og da det oven i Kjøbet dreier sig om en salt Vare, hvor Frissheden ikke spiller den afgjørende Betydning, kan Konkurrencen meget let blive saa stærk, at der bliver en forsvindende Forskjel paa Frissheden, men en meget stor Forskjel paa Tilliden til og Garantien for Landets Renhed med Hensyn til Smør, og saa tror jeg, at vi ogsaa nok skulle mærke Konkurrencen deraf. Dersom vi altsaa virkelig ikke ville løbe den Risiko, at miste vort Smørenomme i England, er det nødvendigt nu at gjøre i det Mindste det Samme, som de i saa Henseende gjøre i de andre konkurrerende Stater. Jeg tror, at et lille bitte Land som Danmark ikke kan indtage et fuldstændig andet Standpunkt end de andre konkurrerende, europæiske Lande; thi hvis vi gjøre det, blive vi satte ud af Spillet, dertil have vi ikke stor Betydning nok, vort Renomme er ikke stort nok dertil. Nei, vi maa gaa i Spidsen og søge at bevare vort Renomme i saa Henseende ved at give endnu større Garantier end de konkurrerende Lande, der jo arbejde paa at trænge os ud af Markedet. Det, vi nu maa gjøre — og det skulle vi lægge Mærke til — er at sørge for, at vor Lov kommer til at indeholde bedre og sikrere